

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

לפני כבוד השופט יהושע רטנר

התובע מרקו הרטוב

נגד

הנתבעים
1. יצחק שניצר
2. רותי שניצר

1

פסק דין

2

3 לפני תביעת לשון הרע שהגיש התובע כנגד הנתבעים על סך 200,000 ₪, ותביעה שכנגד בעילה נזיקית
4 שהגישו הנתבעים נגד התובע על סך של 185,000 ₪.

5

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

6 1. התובע והנתבע שכנגד (להלן: "התובע"), יליד 1959, נשוי ואב לשתי בנות, תושב חיפה. בשנת
7 1993, הוא רכש עבור אחת מבנותיו דירה בבניין השוכן ברח' יערות 23 בחיפה (להלן:
8 "הבניין"). בבניין 6 דירות סה"כ.

9

10 2. הנתבעים והתובעים שכנגד (להלן: "הנתבעים") הינם בני זוג, מזה כ - 20 שנה הבעלים
11 והמחזיקים בדירה המצויה בקומה השלישית בבניין.

12

13 3. עובר לרכישת הדירה ע"י התובע, בעלי הדירות בבניין קיבלו החלטה לשפץ את הבניין
14 במסגרת פרויקט חיזוק מבנים עפ"י מתווה של תמ"א 38 (להלן: "תמ"א 38"). הנתבע שימש
15 באותה העת נציג דיירי הבית המשותף בבניין וריכז את כל הנושאים השונים לקידום וטיפול
16 בתמ"א 38, מטעם דיירי הבניין.

17

18 4. עם רכישת הדירה, פנה התובע לנתבע וביקש לקבל העתק טיוטת ההסכם שנוסח בין הדיירים
19 למבצע התמ"א 38. התובע העביר את טיוטאת ההסכם לייעוץ משפטי של עו"ד מטעמו ולאחר
20 מכן העביר מסמך הערות ותיקונים הן להסכם והן למפרט. בסופו של יום חלק מהערות
21 נתקבלו. התובע פנה לדיירי הבניין וביקש כי ישתתפו בתשלום שכ"ט העו"ד, אשר ייעץ לתובע
22 באשר להסכם, בסך 2,500 ₪. למעט דיירת אחת, יתר הדיירים בחרו שלא לשלם עבור הייעוץ

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 המשפטי הנ"ל. מכתבי הטענות עולה כי התנהלות זו של התובע העכירה את האווירה בין
2 הצדדים, כאשר כל צד מלין על אופן התנהגות הצד האחר.
3
- 4 מכתב התביעה עולה כי בחלוף חצי שנה ממועד רכישת הדירה ע"י התובע, עלה בידי התובע .5
5 ובתו להשכיר את הדירה. עובר למסירת המושכר לשוכרת, ביקרו השוכרת והתובע במחסן
6 המוצמד לדירה. בשל מצבו הרעוע, כך נטען בכתב התביעה (דלת פרוצה ומשקופים פגומים),
7 התחייב התובע בפני השוכרת לשפץ את המחסן ולמסור אותו שהוא נקי ממיטלטלין. לפיכך
8 שכר התובע שני פועלים יומיים אשר שיפצו את המחסן, התקינו דלת ומשקופים וסיידו אותו.
9 כמו כן, ובהתאם למוסכם בין התובע לשוכרת, הפועלים פינו את המחסן מהמיטלטלין שהיו
10 בו.
11
- 12 ביום 5.7.14 יצר קשר טלפוני הנתבע עם התובע, וטען כי זה האחרון השתלט שלא כדין על .6
13 המחסן המוצמד לדירת הנתבעים. הנתבע הודיע לתובע כי יש לו 24 שעות לבדוק טענות הנתבע
14 ולהודיע לנתבעים מה בכוונתו לעשות. בחלוף הזמן, שוחחו הצדדים בשנית אולם לא נמצא
15 פתרון.
16
- 17 ביום 6.7.14 שלחו הנתבעים באמצעות המייל לארבע משפחות המתגוררות בבניין מייל אשר .7
18 נושאו הינו: "מעלליו של מרקו הרטוב" (להלן: "המייל") ותוכנו כדלקמן:
19 **"רציתי לספר לכם את מעלליו של השכן החדש – מרקו.**
20 **לפני מספר שבועות, שעלה הצורך להשכיר דירה עם מחסן נוח, החליט מרקו שהמחסן שלנו**
21 **ב- 20 השנה האחרונות הוא המתאים לו ביותר (למזלכם).**
22 **הוא פרץ למחסן שלנו, ככל הנראה פינה ו/או מכר את הציוד הרב שהיה בו, החליף לדלת**
23 **חדשה והשכיר אותו לשימוש הדיירת החדשה רונית.**
24 **גילתי את זה אתמול בבוקר בבואי להוציא כורסת עור שהייתה עטופה במחסן בכוונה לתת**
25 **מתנה לחבר.**
26 **אני חוסך מכם את ההלם, התדמה, והכעסים למראה הדלת הנעולה למחסן שלנו. אקצר**
27 **בתיאור רשימת הציוד הארוכה, חדר משחקים שלם עם אוסף גדול מאוד של לגו (לנכדים...),**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 המזוודות, כל ציוד הבנייה לתחזוקה, ורזרבה ועוד חפצים רבים כולל מחשב וארכיון
2 מסמכים.
- 3 אחרי כמה שעות של פסק זמן לרגיעה, התקשרתי למרקו לברר מה, למה, איך, מה עם הציוד
4 וכד'. מרקו אמר לי "שמגיע לו מחסן", "חשב שזה המחסן שלו", "הוא השקיע בדלת
5 חדשה", ו..זהו. במקום להתנצל באלף אלפי התנצלויות, להבטיח פינוי מיידי, לברר מה
6 התכולה הגנובה, וכו'.
- 7 אם היה יכול להיות ספק קל של טעות בתום לב, למרות עשרות הרמזים העבים של בעלות
8 המחסן עפ"י תכולתו. למרות רישום ברור במסמכי הטאבו לגבי שיוך המחסנים (הרי רכש
9 ממש לאחרונה), למרות שאפשר לשאול שכנים, אז הספק התבדה לגמרי לשמע התגובה.
10 גם אחרי יממה הוא עדיין מדבר על כך שהשקיע בדלת, זו רק טעות, ולגבי הציוד אין לו מה
11 לומר למעט המלצה שאשכח ממנו. אינני מאמין לתום לב שכזה. מדובר בנוכל כוחני ללא
12 שמץ של בושה. ראיתי סימנים מדאיגים כבר בראשית ההיכרות וכעת הבנתי, אותנו החזות
13 של אדם נורמטיבי אינטלגנטי כבר לא מטעה.
- 14 רציתי שתדעו מי השכן, או למעשה אבי השכנה החדשה.
- 15 בברכה, ובשורות טובות.
- 16 איציק ורותי".
- 17
- 18 8. הנתבע הגיש ביום 7.7.14 תלונה במשטרה בגין גניבה, הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד.
19 במקביל פנה לבית המשפט השלום בחיפה והגיש בקשה לצו פינוי כנגד התובע (ת.א. 13333-
20 07-14).
- 21
- 22 9. ביום 8.7.2014 בערב השיב התובע לנתבעים את החזקה במחסן.
- 23
- 24 10. ביום 9.7.2014 הגישו הנתבעים לבית המשפט בקשה למחיקת הבקשה לצו פינוי.
- 25
- 26 11. ביום 16.9.14 שלח הנתבע לתובע ולדיירים אליהם נשלח המייל מיום 6.7.14, מכתב במסגרתו
27 ביקש לחזור מחלק מהביטויים בהם נקט במכתבו מיום 6.7.14 והתנצל בפני התובע:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 "שלום לכולם,
- 2 לקראת ראש השנה, עדכון, תיקון, ואיחולים.
- 3 ...
- 4 תיקון
- 5 בראשית יולי שיתפתי אתכם במייל אלקטרוני ברשמי מהתנהלות של מרקו הרטוג.
- 6 את המייל שלחתי בעקבות התדהמה שאחזה בי, כשהתברר לי, ערב קודם, כי מרקו הרטוג
- 7 השתלט על המחסן שלי מזה עשרים שנה (כרשום גם בטאבו), החליף את הדלת, סילק ממנו
- 8 את כל תכולתו שכללה חפצים רבים של משפחתי, והשכירו לשימוש דיירת משנה חדשה.
- 9 התנהלות זו ולא פחות מכך ההסברים והתגובות שקיבלתי ממנו לאחר שגיליתי כי הוא עומד
- 10 מאחורי המעשה, פגעו בי קשות והכעיסו אותי מאוד.
- 11 בשיתנו אמר לי מרקו שהשכנים ודליה ניר הצביעו על המחסן שלי כמחסן של משפ'
- 12 ניר/הרטוג.
- 13 הדברים גם הציפו בי תחושות של חוסר נחת מתקופת הצטרפותו לפרוייקט לרבות בקשתו
- 14 לכסות בדיעבד שכר עורך-דין שלא ביקשנו. צפו אצלי חששות לעתיד הפרוייקט המשותף
- 15 שלנו. דברים אלה, הביאו אותי לשתף אתכם בתחושותיי.
- 16 השילוב בין כל העניינים, כמו גם הכעס והצער העמוקים שנגרמו לי בשל פרשת המחסן
- 17 (העלמות חפצי ובמיוחד אי מתן פתרון למצב ותשובותיו), הובילו אותי לכתוב, בעידנא
- 18 דרתיחא, את אותו מכתב.
- 19 העובדות הנוגעות לאירועים, הן עובדות. יחד עם זאת, בחלוף הזמן ולאחר שהצלחתי לכבוש
- 20 מעט את כעסי, אני חושב שהיה מקום שאמנע מחלק מן הביטויים בהם השתמשתי בשולי
- 21 מכתבי אליכם מיום 6.7.14, כלפי הרטוג, ובמיוחד מן המילים "מדובר ב"..ואילך המופיעות
- 22 בשתי השורות האחרונות למכתבי. אני מבקש לחזור בי מהשימוש בהן ולהתנצל בפני מרקו
- 23 הרטוג על השימוש בהן...".
- 24
- 25 התביעה העיקרית – תביעת לשון הרע
- 26 12. התובע מודה בכתב התביעה (סעיף 2.10), כי בעת רכישת הדירה. הוא לא הקפיד על זיהוי
- 27 מדויק של המחסן והתאמתו לרישומים אצל רשם המקרקעין, כי המחסן הוא זה המוצמד

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 לדירה, אלא הסתפק בביקור שערך במקום עם מוכרת הדירה, שהצביעה על המחסן כמחסן
 2 השייך לדירה. התובע שב והדגיש כי בעת הרכישה נאמר לו ע"י המוכרת כי המחסן הצמוד
 3 לדירה הינו מחסן מספר 5. זאת ועוד, העסקה טופלה ע"י עו"ד מטעמו והוא סמך ידו על כך
 4 כי הלה בדק את הנתונים הללו. התובע טען כי בעת שבא לפנות את המחסן דלת המחסן היתה
 5 פרוצה לגמרי ולא היה צריך מפתח כדי להיכנס אליו. במחסן היו מספר מיטלטלין חסרי ערך
 6 שמקומם במיכל האשפה ולשם הם פונו. לאור מצבו הרעוע של המחסן פנה התובע פעם נוספת
 7 לשכן בבניין בכדי לוודא שזהו המחסן שצמוד לדירתו והאחרון אישר זאת בפניו. התובע
 8 הוסיף וטען כי לאחר שפנה אליו הנתבע ביום 5.7.14 בטענה כי השתלט שלא כדין על מחסן
 9 שבבעלותו, הוא פנה ביום 6.7.14 למספר דיירים בבניין כדי לברר את עניין חלוקת המחסנים.
 10 התובע טען כי שיחתו עם הנתבע ביום 5.7.14 לוותה באיומים, צעקות והתפרצויות זעם. כך
 11 גם בשיחה שנתקיימה בין הצדדים 24 שעות לאחר מכן, הילך הנתבע אימים עליו תוך פיזור
 12 איומים כגון "אתה תשלם על זה ביוקר" "אני אגמור אותך" וכיוצא באלה. לטענתו בסופו של
 13 דבר, תפיסת החזקה במחסן היתה פרי טעות אנוש כנה, ובשל מצג מוטעה שהוצג לתובע.

14 התובע טוען כי המייל אשר פורסם ע"י הנתבע ביום 6.7.14 הוא מרושע וזדוני ומכיל עובדות
 15 שקריות. עקב כך נגרמו לו נזקים. הפרסום נעשה שלא בתום לב ומתוך כוונה לפגוע בו. לטעמו
 16 קמה לו עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "**חוק איסור לשון**
 17 **הרע**"). התובע מפנה לסעיפים 1 ו 2 (א) לחוק איסור לשון הרע ומפרט את הפרסום שלטעמו
 18 מהווה לשון הרע: "**מעלליו של מרקו הרטוב**", "**הוא המתאים לו ביותר (למזלכם)**", "**הוא**
 19 **פרץ למחסן שלנו**", "**פינה או מכר את הציוד הרב שהיה בו**", "**מדובר בנוכל כוחני ללא שמץ**
 20 **של בושא ראיתי סימנים מדאיגים כבר בראשית ההיכרות וכעת הבנתי**", "**החזות של אדם**
 21 **נורמטיבי אינטליגנטי כבר לא מטעה**". התובע טוען כי פרסום המייל גרם לו ולמשפחתו נזק
 22 מסוג אובדן נוחות, עוגמת נפש, פגיעה מרובה ברגשות ופגיעה בשמו הטוב של התובע ובתא
 23 המשפחתי שלו. התובע מפנה לסעיף 7 לחוק איסור לשון הרע המאפשר פסיקת פיצויים ללא
 24 הוכחת נזק. במקרה דנן יש לפסוק פיצוי גבוה, בין היתר, לנוכח העובדה שהתובע הינו בעל
 25 חברת הייטק, והמדובר בפגיעה קשה בשמו הטוב ובמוניטין שלו. אשר על כן העמיד התובע
 26 את תביעתו על סך של 200,000 ₪.

27
 28 הנתבעים טענו כי ביום 5.7.14 עת גילו כי מן דהו, התקין במחסן המוצמד לדירתם דלת חדשה .13
 29 עם מנעול חדש, תחת דלת המחסן הישנה, הם ניסו לברר מי עומד מאחורי המעשה ולאחר
 30 רמיזה מאחת השכנות הבינו כי מדובר בבעליו החדש של דירה מס' 1. כשפנה אליו הנתבע,
 31 התובע הודה כי הוא העומד מאחורי המעשה, אך ניסה לטעון כי המחסן שייך לו ו"גם לו מגיע
 32 מחסן". הנתבעים הודו בכתב ההגנה כי אכן המייל נשלח ע"י הנתבע והנתבעת היתה מודעת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 לתוכנו ולמשלוחו. עם זאת טענו כי המייל נשלח נוכח הכעס הרב שהצטבר אצל הנתבע
2 מהתנהגות התובע וגם מאחר והתובע תלה את האחריות בגין "טעותו", על חלק מהשכנים.
3 לפיכך, סבר הנתבע כי עליו לעדכן את דיירי הבניין. הנתבעים טענו כי בנסיבות העניין אין
4 בדברים האמורים משום לשון הרע, והמייל אינו מקים לתובע עילת תביעה נגדם. יחד עם
5 זאת, בחלוף הימים ומשזעמו וכעסו של הנתבע על התובע קטן, מאמין הנתבע כי טוב היה
6 עושה אלו לא כלל במייל את דעתו על התובע ולא השתמש בביטויים "מדובר בנוכל כוחני ללא
7 שמץ של בושה"... והמשפט "החזות של אדם נורמטיבי אינטליגנטי כבר לא מטעה". לחלופין
8 טוענים הנתבעים כי קמה להם ההגנה מכוח חוק איסור לשון הרע (סעיפים 14, 15 לחוק
9 איסור לשון הרע). עוד טוענים הנתבעים כי יש להטיל על התובע אשם תורם ולהביא להפחתה
10 משמעותית של סכום הפיצוי לו הוא טוען עד כדי סכום פיצוי סמלי, אם בכלל. כן יש לקחת
11 בחשבון את מכתבו של הנתבע ביום 16.9.14 לדיירי הבניין ולתובע בו התנצל בפני התובע על
12 השימוש במספר ביטויים.

13 הנתבעים הוסיפו וטענו כי התובע ידע כל העת, או לפחות יכול היה לדעת, כי המחסן אליו פרץ
14 הנו שלהם, ו/או כי זה אינו המחסן שלו. ניסיונותיו של התובע לגלגל את האחריות להתנהלותו
15 ולמעשה הפריצה והגזל של רכוש הנתבעים, לאחריהם, ראויים לגנאי. היה על התובע לבדוק
16 בתשריט הבית אשר הוצמד לחוזה הרכישה כנספח מהו המחסן המוצמד לדירתו ובמידת
17 הצורך לפנות ללשכת רישום המקרקעין לברור העניין. לחלופין אף אם מדובר בטעות של
18 התובע, הרי שמדובר בטעות הנובעת מזלזול, עצימת עניים, אדישות, חוסר אכפתיות ולמצער
19 ברשלנות חמורה. אף אם מדובר בטעות "תמימה" אין בכך כדי לפטור התובע מאחריות
20 למעשיו ו/או ליתן לגיטמציה לתובע להתנהג כאילו כלום לא קרה. הדרך היחידה בה יכול היה
21 התובע "ליישר את ההדורים" היתה התנצלות על מעשיו, השבת החפצים או למצער, תשלום
22 פיצוי ראוי לנתבעים. התובע לא עשה אף לא אחד מאלה.

23 לטענת הנתבעים תכולת המחסן כללה חפצים בעלי ערך כלכלי בחלקם ובחלקם בעלי ערך
24 תיעודי ו/או סנטימנטלי רב.

25 הנתבעים טענו כי הם זכאים לקזז מכל סכום נזק שיקבע עליהם לפצות בו את התובע, אם
26 וככל שייקבע, את הפיצוי לו הם זכאים בגין הפגיעה שפגע בהם התובע בזכויותיהם
27 החוקתיות – זכות הקניין, הזכות לפרטיות כאשר פרץ למקרקעין המצויים בחזקתם
28 ובבעלותם – המחסן – ועשה בהם כבשלו.

29

30

31

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

התביעה שכנגד – תביעת פיצויים

- 1
- 2 14. הנתבעים הגישו תביעה שכנגד בגין תכולת המחסן שניטלה ע"י התובע ו/או מי מטעמו ו/או
- 3 בהנחייתו, ולא הושבה לנתבעים עד היום. בתביעתם פרטו הנתבעים בהרחבה את תכולת
- 4 המחסן תוך שהם מערכים את שווים של החפצים, בציינם כי לחלק ערך סנטימנטלי רב מעבר
- 5 לערכם הכספי. הנתבעים טענו כי במסגרת תביעת לשון הרע שהגיש הודה התובע כי הוא
- 6 ואנשים שפעלו מטעמו, נכנסו למחסן ששייך לנתבעים והוציאו את תכולתו, והשליכו אותה
- 7 לפח. התובע גם הודה כי פירק את דלת המחסן. בכך, התובע חדר למחסן שאינו שלו, שלא
- 8 כדין וללא רשות, עשה בו כבתוך שלו ונטל, שלא כדין, מיטלטלין לא לו, מבלי להשיבם עד
- 9 היום. בכך עוול התובע כלפי הנתבעים בעוולה חוקתית ופגע בזכויותיהם החוקתיות מכוח
- 10 חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, תוך פגיעה בזכותם הקניינית ובפרטיותם. התובע הפר
- 11 חובות חקוקות לרבות הפרת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, חוק המקרקעין, התשכ"ט –
- 12 1969 וחוק המיטלטלין, תשל"א – 1971. עוולות נוספות אשר התובע עוול כלפי הנתבעים הינם
- 13 עוולה של הסגת גבול במקרקעין – סעיף 29 לחוק המקרקעין, עוולת הסגת גבול במיטלטלין
- 14 מכוח סעיף 31 לפקודת הנזיקין, עוולה של עיכוב נכס – לפי סעיף 49 לפקודת הנזיקין, עוולת
- 15 גזל – סעיף 52 לפקודת הנזיקין, ועוולה של רשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנזיקין, שכן התובע
- 16 לא נהג כאדם סביר ונבון בנסיבות העניין. עוד טענו הנתבעים להחלת הכלל של "הדבר מדבר
- 17 בעד עצמו" מכוחו נטל הראייה מוטל על התובע להראות כי לא התרשל בנסיבות העניין. סה"כ
- 18 הנזק שנגרם לנתבעים מסתכם בסך 185,000 ₪, הכולל נזקים בגין המיטלטלין שהיו במחסן
- 19 ונזרקו ע"י התובע, עוגמת נפש שנגרמה לנתבעים כתוצאה ממעשי התובע והפרת זכויותיהם
- 20 החוקתיות.
- 21
- 22 15. התובע טען כי שיפץ את המחסן מושא התביעה ביום 28.4.14. הנתבעים, כעולה מכתב
- 23 התביעה, ניגשו למחסן רק כחודשיים וחצי לאחר מכן. מוכרת הדירה בעת המכירה הראתה
- 24 לתובע כי זה המחסן השייך לדירתו. יתרה מכך, התובע הגדיל לעשות ואימת המידע עם שכנו,
- 25 מר זאב בר סבר. בנוסף, התובע רכש את דירה מס' 1 בבניין, לכן לא עלו אצלו ספקות, כאשר
- 26 נאמר לו כי המחסן הראשון בשורה הוא שלו. התובע ציין כי מוכרת הדירה עברה לבית אבות
- 27 ולכן היה זה הגיוני בעיני התובע שבמחסן ימצא רכוש שנותר עקב המעבר. בנוסף, המוכרת
- 28 תיארה בפני התובע את המחסן וציינה כי במחסן כוננית בצד ימין. כאשר התובע נכנס למחסן
- 29 הוא אכן זיהה את הכוננית בדומה לתיאורה של המוכרת, דבר אשר חיזק את הוודאות בקרבו
- 30 כי מדובר במחסן השייך לדירתו. לאור מצבו הרעוע של המחסן, פנה התובע בשנית לשכנו, מר
- 31 זאב בר סבר שיאשר כי זה המחסן ששייך לתובע ומר סבר השיב בחיוב. משכך, לא נותרה
- 32 לתובע ברירה אלא לשפץ את המחסן לטובת השוכרת שעמדה על כך שהיא צריכה לאחסן

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 חפצים במחסן המשויך לדירה. התובע טען כי ביום 5.7.14, עת פנה הנתבע אליו בצעקות בשל
 2 מעשיו, התובע גולל בשיחה בניהם את כל העובדות שיצרו בפניו את המצג כי המדובר במחסן
 3 שלו, אך דיבר לאוזניים ערלות. התובע הכחיש כי אמר לנתבע ש"מגיע לו מחסן" וטען כי ניסה
 4 להתנצל בפני הנתבע בעוד הנתבע ממשיך בצעקותיו.

5 התובע הכחיש כי התכולה שפירטו הנתבעים בתביעה שכנגד היא זו שנמצאה במחסן שהתובע
 6 פינה. התובע טען כי במחסן היו מיטלטלין ישנים, שבורים ולא תקינים, חסרי ערך שיש
 7 להשליך לאשפה ואכן כך נעשה. התובע הדגיש כי הוצאת המיטלטלין נעשתה בתום לב וכי
 8 המדובר בטעות אנוש. התובע טען כי הוא לא פגע בקניינם של הנתבעים אלא השביח אותם,
 9 שכן עסקינן במחסן מוזנח, פרוץ, שלא זכה לכל תחזוקה ושימור במשך שנים, והיה זמין לכל
 10 דכפיו.

11 במקרה דנן אין מקום להפעיל את הכלל של "הדבר מדבר בעד עצמו".
 12 כן נטען כי לנתבעים אשם תורם מלא לגבי אובדנם ו/או גניבתם ו/או הוצאת המיטלטלין אשר
 13 נטען כי היו במחסן, שכן המחסן היה פרוץ לגמרי ובשל כך התאפשר הדבר.

14

15

דיון בתביעה העיקרית - תביעת לשון הרע

16 16. עוולת פרסום לשון הרע קבועה בסעיף 7 לחוק לשון הרע, הקובע כי "פרסום לשון הרע לאדם
 17 או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית...". שני יסודות לעוולה: "פרסום", והיות הפרסום
 18 "לשון הרע".

19

20 17. אין מחלוקת כי ביום 6.7.14 פרסם הנתבע מייל לארבע משפחות המתגוררות בבניין שכותרתו
 21 "מעללי של מרקו הרטוב". בכך עונה המייל שנשלח ע"י הנתבע על הגדרת הפרסום הקבועה
 22 בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע:

23

"(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות
 24 ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

25

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

26

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או
 27 לאדם אחר זולת הנפגע;

28

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם
 29 זולת הנפגע..."

30

31

18. סעיף 1 לחוק לשון הרע קובע כדלקמן:

32

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג
 2 מצדם ;
 3 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
 4 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
 5 במשלה ידו או במקצועו ;
 6 "...".

7

8 בפסיקה נקבע כי המבחן לפרשנות הפרסום הינו מבחן אובייקטיבי בהתאם למובן שייחס לו .19
 9 האדם הסביר (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג(2), 333, 338 (1989); ע"א 334/89
 10 מיכאלי נ' אלמוג, פ"מ מו(5), 555, 562 (1992)). ככלל, יפורש הפרסום בהתאם למשמעות
 11 המקובלת בציבור כולו (אורי שנהר, דיני לשון הרע 110 (1997) (להלן: "שנהר")). המבחן
 12 האובייקטיבי מבוסס על בדיקת משמעות הביטוי בעיני הקורא הסביר, תוך בחינת ההקשר
 13 הכולל במסגרתו נאמרו הדברים הנטענים להיות לשון הרע (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד
 14 נו(2) 607, 617-618 (2002)). על כן, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של
 15 לשון הרע, אלא המסר עמו היא מותירה את הקורא הסביר (ע"א 751/10 פלוני נ' דיין-אורבך,
 16 פסקה 83 לפסק דינו של המשנה לנשיאה כב' השופט ריבלין (8.2.2012)).

17

18

19 בע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פסקה 6 לפסק דינה של כב' השופטת א' פורקצ'יה .20
 20 :נקבע, (12.11.2006)),

21 "אמירות מהוות לשון רע מקום שקיימת אפשרות אובייקטיבית, כי פרסומן עלול
 22 להביא להשפלתו של אדם, או לעשותו מטרה לשנאה, בוז, או לעג מצד הבריות.
 23 משמעות הפרסום נלמדת מתוכו; הוא מתפרש על פי המובן הטבעי והרגיל של
 24 מילותיו, ועל פי הקשר הדברים בו הוא נאמר. מבחן הדברים הוא אובייקטיבי,
 25 ועיקרו במובן שאדם סביר מייחס לפרסום, בהקשר לשאלה האם היה באותו מובן
 26 כדי לפגוע בכבודו ובשמו של האדם."

27

28 האם במקרה דנן הביטויים שבמייל מטעם הנתבע עולים כדי "פרסום" "לשון הרע" ?

29 .21 התובע מפרט את הביטויים המופיעים במייל ששלח הנתבע ושלטעמו מהווים לשון הרע:
 30 "מעלליו של מרקו הרטוב", "הוא המתאים לו ביותר (למזלכם)", "הוא פרץ למחסן
 31 שלנו", "פינה או מכר את הציוד הרב שהיה בו", "מדובר בנוכל כוחני ללא שמץ של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 בוושה ראייתי סימנים מדאיגים כבר בראשית ההיכרות וכעת הבנתי", "החזות של אדם
2 נורמטיבי אינטליגנטי כבר לא מטעה".
- 3
- 4 22. בתוכן המייל אכן יש האשמות חמורות כלפי התובע אשר יש בהן כדי לפגוע זו, באמינותו
5 וביושרו וכן להשפילו בפניי דיירי הבניין. כאשר מאשימים אדם בפריצה לרכוש האחר,
6 שימוש בכוח וטוענים כי המדובר "בנוכל כוחני" יש בדבר כדי להשפילו ולבזותו. המדובר
7 בביטויים החורגים מכל נורמה סבירה ורגילה. הביטויים הינם בעלי קונוטציה שלילית
8 בעיני הקורא הסביר ומותירים בקורא תחושה שמדובר באדם שרצוי להתרחק ממנו
9 ולהסתייגות מאותו אדם.
- 10
- 11 23. המסקנה היא שהנתבעים פרסמו על התובע דברים העולים לכדי לשון הרע, כמשמעות
12 הדבר בחוק. נשאלת השאלה האם עומדת להם טענת הגנה כלשהי. הנתבעים הפנו
13 להגנות הקבועות בסעיפים 14 ו 15 לחוק איסור לשון הרע.
- 14
- 15 הגנת אמת בפרסום – סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע
- 16 25. הנתבעים טוענים כי עומדת להם הגנת אמת הפרסום הקבוע בסעיף 14 לחוק איסור לשון
17 הרע, הקובע כדלקמן:
- 18 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר
19 שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל
20 כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".
- 21
- 22 26. על המבקש לחסות תחת הגנה זו, אפוא, להוכיח קיומם של שני תנאים מצטברים – אמיתות
23 הפרסום וקיומו של עניין ציבורי בפרסום. ראה א. שנהר, דיני לשון הרע (1997), עמ' 215:
- 24 "ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות. היסוד הראשון
25 נוגע למידת האמיתות של הפרסום המהווה "לשון הרע". היסוד השני
26 נוגע למידת "העניין הציבורי" שבאותו פרסום... היסוד הראשון הוא
27 עובדתי בעיקרו, והוא נוגע להשוואה בין הפרסום לבין המציאות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 העובדתית. היסוד השני עוסק בשאלה, האם קיימים לפרסום יתרונות
 2 חברתיים המצדיקים אותו, למרות לשון הרע שבו. שאלה זו היא שאלה
 3 ערכית בעיקרה, והיא מוכרעת על ידי בית-המשפט בהתאם למדיניותו
 4 השיפוטית. חשוב לזכור, כי שני חלקיה של הגנת סעיף 14 הם חלקים
 5 מצטברים ובהתקיים האלה בלעדי רעהו, לא יהיה בכך כדי להועיל
 6 לנתבע".
- 7
- 8 **27. במקרה דנן** הנתבעים טוענים כי התובע החליף את דלת ומנעול המחסן שבבעלותם שלא כדין,
 9 נכנס למחסן שבבעלותם ללא רשות ופינה את הציוד הרב שאחסנו בו. מכאן שלגישתם
 10 הפרסומים במייל אודות הפריצה למחסן ופינוי ו/או מכירת הציוד שבו מהווים פרסום אמת
 11 אשר מעניק להם הגנה במסגרת סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
- 12
- 13 **28.** התובע למעשה מודה בכתבי הטענות (ר' סעיפים 2.10 ו 2.12 לכתב התביעה מטעמו) כי החליף
 14 את דלת הכניסה, והמנעול, וכן פינה חפצים מהמחסן שבבעלות הנתבעים. היות ואלו פני
 15 הדברים קמה לנתבעים הגנת אמת דברתי באשר לביטויים "הוא פרץ למחסן שלנו", "פינה
 16 או מכר את הציוד הרב שהיה בו", הם נכונים ועל כן על אף שמדובר בביטויים אשר יש בהם
 17 כדי לפגוע בתובע הרי שתוכן אמת ועל כן יש לבחון את מידת "העניין הציבורי" שבאותו
 18 פרסום שביצעו הנתבעים.
- 19
- 20 **29.** הנתבע כיתב במייל את השכנים ויידע אותם על שארע. המדובר בפרסום לגיטימי, במסגרת
 21 יחסי השכנות השוררים בין השכנים ועל רקע פרויקט תמ"א 38 לו הם שותפים. במסגרת
 22 הפרויקט נדרשים השכנים לשיתוף פעולה רב וחשוב כי בין הצדדים ישררו יחסי אמון וכבוד
 23 הדדי. מידע באשר להתנהלות התובע ביחס למחסן הנתבעים, חיוני ומשפיע על יחסי השכנים
 24 בין הדיירים ועל כן לגיטימי שהנתבע יבחר לשתף אותם באשר ארע. מכאן שאני מוצא כי
 25 הביטויים המוזכרים מעלה אכן חוסים תחת ההגנה של "אמת דיברתי, הקבועה בסעיף 14
 26 לחוק איסור לשון הרע.
- 27

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 יחד עם זאת, בביטויים "נוכל כוחני" ו"חזות של אדם נורמטיבי אינטליגנטי", יש משום .30
- 2 האשמות חמורות כלפי התובע לא בסיס מספיק. ייחוס האשמות אלו לתובע, מייחס לו
- 3 תכונות שליליות, ומרמז כי הוא פועל במרמה, שלא בהתאם לדין ולנורמה, נוהג בצורה לא
- 4 הגונה ולא ישרה.
- 5
- 6 הנתבעים לא הצליחו להוכיח כי בתובע מתקיימים תכונות אלו, או כי אכן התובע ביצע מעשיו .31
- 7 בכוונת זדון ו/או מרמה.
- 8
- 9 התובע טוען כי בעת רכישת הדירה שאל את המוכרת איזו מבין המחסנים הוא של הדירה .32
- 10 אותה הוא עומד לרכוש והיא הצביעה על מחסן הנתבעים. בחקירתו בבית המשפט סיפר כי
- 11 הוא לא עמד לפני שורת המחסנים בעת שהמתווך והמוכרת הראו לו את המחסנים אלא על
- 12 גרם המדרגות הצמוד לשורת המחסנים, והמוכרת הצביעה לעבר המחסן הצמוד לדירה
- 13 שבבעלותה. בדיעבד הודה התובע כי כנראה הם הבנו האחד את השניה לא נכון באשר לזיהוי
- 14 המחסן (ר' עמ' 11 שורות 28-33 לפרוטוקול הדיון מיום 26.2.2017). בהמשך חקירתו הודה כי
- 15 לא הקפיד בעת הרכישה לבצע ברור מדויק של המחסן המוצמד לדירתו "אני חושב שכל נושא
- 16 המחסן עבר לי מתחת לרדאר ובדיעבד לאחר שהיתה טעות אני חושב שהייתי צריך יותר
- 17 להקפיד בזמן רכישת הדירה..." (ר' עמ' 15 שורות 15-18 לפרוטוקול הדיון מיום 26.2.2017).
- 18 התובע טען כי חיזוק להנחתו שהמחסן של הנתבעים מוצמד לדירה שרכש ניתן לראות בכך
- 19 שרכש את דירה מס' 1 בבניין ועל כן אך טבעי הוא שהמחסן הראשון בשורת המחסנים יהיה
- 20 המחסן המוצמד לדירתו (ר' תמונה 3/ בה סומן המחסן מושא התובענה בספירה 2, ממנה
- 21 ניתן להיווכח כי המחסן הינו המחסן הראשון בשורת המחסנים).
- 22
- 23 התובע טוען כי לאחר מכן, בשתי הזדמנויות וודא מול השכן, מר זאב בר סבר, את מיקום .33
- 24 המחסן המוצמד לדירה אותה רכש. מר זאב בר סבר הגיש תצהיר, בו סיפר כי נפגש עם התובע
- 25 פעם אחת בנושא המחסן. התובע ניגש אליו לדירתו ושאל אותו האם הוא יודע איזה מחסן
- 26 מבין המחסנים שייך לדירה אותה רכש. מר סבר השיב לו כי אינו יודע והפנה אותו לגבי ניר –
- 27 ממנה רכש התובע את הדירה – לקבלת המידע ומפתח למחסן (סעיפים 7, 8, 13 לתצהירו). מר
- 28 סבר הבהיר כי השיחה נתקיימה בפתח דירתו, מבלי שהם ירדו מטה לאזור המחסנים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 סבר חזר על הדברים גם בעדותו בבית המשפט (ר' עמ' 24 שורות 6-10 לפרוטוקול הדיון מיום
2 .(26.2.17)

3 34. מן הראיות שהובאו מעלה עולה כי התובע בהתנהלותו לא נהג בכוונה להיזק לנתבעים וכי
4 ביצע מס' בדיקות, אם כי לא מספיקות, לצורך זיהוי המחסן המוצמד לדירה שרכש. התובע
5 טעה לחשוב כי המחסן הראשון בשורת המחסנים הוא המחסן המוצמד לדירה שרכש – דירה
6 מס' אחת. יחד עם זאת הודה התובע כי היה צריך לוודא טוב יותר את זהות המחסן המוצמד
7 לדירה. התרשמתי מדברי התובע והראיות בתיק כי אכן המדובר בטעות אנוש, כנה, מצד
8 התובע ולא בגזל בכוונה. מכאן שאין המדובר במעשה נוכלות או רמייה שביצע. משכך,
9 אמירות הנתבעים בעניין אינן אמת ועל כן לא קמה להם ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק
10 איסור לשון הרע.

11

12

הגנת תום הלב – סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע

13 35. טענת הגנה נוספת שהעלו הנתבעים מעוגנת בסעיף 15 לחוק. בהקשר זה יצוין, שבהתאם
14 לסעיף 16 לחוק, כדי להיות זכאים להגנה זו על הנתבעים להוכיח שהפרסום לא חרג מתחום
15 הסביר באותן נסיבות וכן להוכיח את קיומן של אחת העילות שבסעיף 15 לחוק. הכלל לעניין
16 זה סוכם, בע"א 184/89 טריגמן נ' טיולי הגליל (רכב) 1966 בע"מ ואח' (טרם פורסם), [פורסם
17 בנבו], כלהלן:

18 "כבר נתבאר בפסיקה לא פעם, שכדי לבסס לכאורה הגנת תום לב, מפני תובענה
19 בשל פרסום לשון הרע, די לו, לנתבע, להוכיח שתיים אלו: כי הפרסום נעשה על-
20 ידיו באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק, וכי הפרסום לא חרג מן הסביר
21 באותן נסיבות, כאמור בסעיף 16(א) לחוק."

22

23 ועוד נקבע לעניין הסבירות בע"א 5653/98 אמיליו פלוס נ' דינה חלוץ ואח', פ"ד נה (5) 865
24 : (2001)

25

26 "עיקר הוא, כמובן, בפרסום כשהוא לעצמו, בתוכנו, בלשונו, בדרך הצגתו. לשון
27 משתלחת וחריפה עשויה לצאת אל-מחוץ לתחום הסבירות; ואולם לא בהכרח
28 כך. ראו, למשל: פרשת משעור, שם, 10. כך אף בבחינתו של עקרון המידתיות:
29 אל-לו למפרסם לנקוט לשון בוטה וקשה מקום שיכול הוא למלא את חובתו
30 בלשון רכה וראויה."

31

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 36. הנתבעים טוענים כי עומדת להם הגנה מכוח סעיפים 15(2) ו/או 15(3) ו/או 15(4) ו/או 15(6) ו/או
2 15(7) ו/או 15(10) לחוק.
- 3 סעיף 15(4) אינו רלוונטי לענייננו שכן הוא מדבר על הבעת דעת ביחס להתנהגות נפגע בתפקיד
4 שיפוטי או ציבורי וכו'. אין זה המקרה כאן שכן התובע אינו מכהן בתפקיד אליו התכוון הסעיף.
5 סעיף 15(6) אינו רלוונטי שכן מתייחס להבעת ביקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית
6 או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים – כאן המייל שפורסם לא הביע ביקורת על אף יצירה
7 כאמור. סעיף 15(7) מדבר על מקרה בו הפרסום היה הבעת דעה על התנהגותו או אופיו של
8 הנפגע בעניין שבו הנאשם או הנתבע ממונה על הנפגע. בענייננו, הנתבע אינו ממונה על התובע
9 ועל כן אף סעיף זה לא חל במקרה דנן. סעיף 15(10) מדבר על כך שהפרסום נעשה כתגובה ללשון
10 הרע שפורסמה קודם – כאן לא נטען כי התובע נקט, עובר לפרסום המייל ע"י הנתבע, לשון הרע
11 נגד הנתבעים ועל כן לא ניתן להחיל סעיף זה על ענייננו.
12
- 13 37. התובע בסיכומיו מתייחס לסעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע שתכליתו באה להגן על עיתונאים
14 מפני תביעות לשון הרע, מכאן שאין הוא רלוונטי לענייננו. הסעיף הרלוונטי למקרה דנן הוא
15 סעיף ההגנה הקבועה בסעיף 15(3) לחוק וחלה על פרסום שנעשה לשם הגנה על אינטרס – "עניין
16 אישי כשר" של הנתבע. הגנה זו חלה בהתקיים ארבעה תנאים מצטברים:
17 א. עניין אישי כשר כלשהו.
18 ב. תוכן הפרסום נועד להגן על אותו עניין.
19 ג. הפרסום הופנה רק לאנשים מסוימים שזהותם מתחייבת מן הסעיף.
20 ד. הפרסום נעשה בתום לב.
21
- 22 38. בסעיף 17 טוענים הנתבעים כי התנהלות התובע ביחס למחסן שבבעלותם, גרמה לנתבע לחשוב
23 כי הוא והדיירים האחרים שאותם הוא מייצג במסגרת התמ"א 38, עתידים לסבול מהתנהלות
24 מהתובע. זאת ביחד עם כעסו הרב שהצטבר בנתבע על התובע, ומאחר והתובע תלה חלק
25 מהאחריות לטעותו על השכנים. כל אלה הביאו את הנתבע לפרסום המייל מושא התובענה דנן.
26
- 27 39. יוצא אני מנקודת הנחה כי אכן היה לנתבע עניין אישי כשר בפרסום המייל לשכנים שכן התובע
28 שותף עימם בפרוייקט תמ"א 38 וקיים אינטרס לגטימי שהשכנים ידעו כיצד הוא מתנהל ביחס

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 לרכוש שבבניין וביחסי שכנות ושיתוף פעולה. יתכן ולהתנהלות בסטואציה הזו יש כדי להשפיע
 2 וללמד על ההתנהלות שתהא בין הצדדים בעת קידום פרויקט התמ"א 38. פרויקט שכזה דורש
 3 יחסי אמון ושיתוף פעולה, ועל כן מוכן אני להבין מדוע סבר הנתבע שיש לפרסם את שארע בינו
 4 לבין התובע ביחס למחסן שבבעלות הנתבעים. מכאן שהתנאי הראשון מתקיים. אף התנאי
 5 השני חל כאן שכן תוכן המייל מפרט את שארע ביניהם ביחס למחסן. המייל הופנה רק לשכנים
 6 בבניין ועל כן אף התנאי השלישי מתקיים.
- 7
- 8 אשר לתנאי הרביעי ובשים לב לדרישה שבסעיף 16 כי הפרסום לא יחרוג מתחום הסבירות, אני 40
 9 קובע כי הנתבע נקט לשון בוטה וקשה כנגד התובע, מקום שיכול היה למלא את חובתו – ליידע
 10 את השכנים והשותפים לפרויקט תמ"א 38, באשר לדרך התנהלות שכנם החדש – בלשון רכה
 11 וראויה. לא היתה הצדקה ללשון המשתלחת והחריפה בה נקט הנתבע כלפי התובע. המטרה
 12 היתה יכולה להיות מושגת גם ללא שימוש בביטויים המהווים כאמור לשון הרע.
- 13
- 14 מן האמור עולה כי לא חלה במקרה דנן ההגנה הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. לפיכך 41
 15 אני נדרש לדון בגובה הפיצוי.
- 16
- 17 **גובה הפיצוי**
- 18 42. התובע לא הוכיח כי נגרם לו נזק ממשי כתוצאה מהפרסומים של הנתבע.
- 19
- 20 43. ישנו קושי בהערכת נזק לא רכושי שנגרם כתוצאה מפרסום לשון הרע, קושי הנובע 43
 21 מהבעייתיות שבהצגת ראיות להוכחת הנזק שנגרם לשם הטוב של הנפגע, קל וחומר
 22 לכימותו (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510, 518 (2001) בעמ' 523-524).
 23 שתיים הן הדרכים לענות על קושי זה. האחת היא המנגנון הקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק
 24 איסור לשון הרע, שאותו ניתן לכנות "המסלול הסטטוטורי". לפי מנגנון זה, רשאי
 25 בית משפט להשית פיצויים בסכום של עד 50,000 ש"ח ללא הוכחת נזק על מפרסם
 26 פרסום דיבתי (או כפל הסכום אם הפרסום נעשה בכוונה לפגוע (סעיף 7א(ג) לחוק).
 27 הסכומים מתעדכנים לפי שיעור עליית מדד המחירים לצרכן (סעיף 7א(ה) לחוק).
 28 סעיפים אלה משקפים שתיים מתכליותיו של הפיצוי בלשון הרע שעליהן עמדנו לעיל:
 29 התכלית החינוכית והתכלית העונשית. בגדרן מושם הדגש על הרתעת מוציאי לשון
 30 הרע פוטנציאליים, ולא על ריפוי נזק שנגרם בפועל לנפגע (ר' תומר קרמרמן "שומר

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 14-07-55961-07 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 פיו ולשונו – שומר מצרות נפשו: פיצויים ללא הוכחת נזק בחוק איסור לשון הרע
2 משפטים מג 899, 903-902 (2013) בעמ' 908). הדרך השנייה להתמודדות עם קשיי
3 ההוכחה של נזקים אלה, שניתן לכנותה "המסלול הפסיקטי", היא חיוב המפרסם
4 מכוח הלכה שנקבעה זה מכבר בפסיקתנו, שלפיה חזקה היא כי פרסום לשון הרע
5 כשלעצמו גורם נזק כללי לשמו הטוב של הנפגע (ראו למשל ע"א 2668/97 רופין נ'
6 גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ, פ"ד נה(1) 721, 725 (1998) (להלן: עניין רופין);
7 עניין שרף, בעמ' 174; ע"א 90/49 בנטוב נ' קוטיק, פ"ד ה 593, 595 (1951); שנהר,
8 בעמ' 387-388; יובל קרניאל ועמירם ברקת "הפיצויים בדיני לשון הרע: השם
9 והשמן" עלי משפט ב 205, 210-211 (2002). בפסיקת פיצויים לפי חזקה זו יעריך
10 בית המשפט את הנזק ויקבע פיצויים מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק
11 בקהילתו; בהשפלה ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה
12 של הפרסום; ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות הצדדים
13 – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי הפרסום (ראו למשל ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ'
14 נתן שרנסקי ואח', [פורסם בנבו] (ניתן ביום 4.8.08) (להלן: "עניין שרנסקי"), פסקה
15 51; ע"א 9258/04 ח'ורי נ' חברת כל אל-ערב בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה ט' (21.6.2005);
16 עניין אמר, בעמ' 525).
- 17
- 18 בע"א 6903/12 Canwest Global Communications Crop נ' אלי עזור, ניתן .44
19 ביום 22.7.15 (פורסם בנבו) התייחס בית המשפט למהו היחס בין שני מסלולים אלה?
20 מתי יהיו הפיצויים מוגבלים ב"תקרה" הקבועה בסעיף 7 לחוק, ומתי תוחלנה אמות
21 המידה שנקבעו בפסיקתנו, שאינן תוחמות את גובה הפיצויים? פסיקתנו טרם הקיפה
22 שאלה זו מכל עבריה. בעניין שרנסקי קבעה כב' השופטת א' פרוקציה כי כאשר הוכיח
23 הנפגע "נסיבות מטריאליות המבססות קיומו של נזק [לא ממוני]" ניתן לחרוג מרף
24 הפיצוי הסטטוטורי שבסעיף 7 לחוק (שם, פסקה 46 לחוות דעתה). בפרשה אחרת
25 ציין המשנה לנשיאה א' ריבלין (בדן יחיד) כי הגבלת הסכום הקבועה בסעיף 7 לחוק
26 אינה מונעת מבית המשפט לפסוק פיצוי בגין נזק לא ממוני בסכום גבוה יותר בהתאם
27 לשיקולים שנקבעו בפסיקה לעניין זה (רע"א 3832/11 פישביין נ' בומבד, [פורסם בנבו]
28 פסקה 5 (18.1.2012). להרחבה על סוגיה זו ראו קרניאל וברקת, בעמ' 218-232;
29 קרמרמן, בעמ' 921-927).
- 30
- 31 במקרה דנן, לא נדרשת הכרעה בשאלה דלעיל שכן, כפי שיפורט להלן, להשקפתי .45
32 סכום הפיצויים המתאים למקרה זה בא בגדריו של סעיף 7 לחוק. מסקנה זו
33 מייתרת את הצורך לבחון אם ניתן לחרוג מתקרת סעיף זה מכוח המסלול הפסיקטי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1
- 2 46. כעולה מן האמור מעלה כאשר בית המשפט אומד את גובה הפיצוי שעל מפרסם לשון
- 3 הרע לשלם לנפגע, יש לקחת בחשבון את כלל נסיבות העניין: הרקע לפרסום, מקום
- 4 הפרסום, היקף הפרסום, תרומה של הנפגע לפרסום, השלכות הפרסום וכדומה.
- 5
- 6 47. בענייננו, מחד, אין להקל ראש בפרסומים של הנתבעים, שכוללים שימוש בביטויים
- 7 חמורים ללא ביסוס נגד התובע. הנתבע כינה את התובע "נוכל כוחני", ביטוי אשר
- 8 מצייר את התובע באור שלישי בפני דיירי הבניין ומרמז על כך שהתובע נוהג במרמה
- 9 ובזדון, שעה שמחומר הראיות שהוצג בפני עולה כי התובע טעה טעות כנה בזיהוי
- 10 המחסן השייך לדירתו. מכאן ועד לכנותו בתואר "נוכל כוחני", הדרך ארוכה.
- 11 יש לזכור כי המדובר בבניין עם מעט שכנים – 6 דירות בסך הכל. כך שכולם מכירים
- 12 את כולם והאינטראקציה בין הדיירים גדולה יותר. במצב זה הפגיעה בתובע היא
- 13 רבה יותר מבמקרה בו הפרסום נעשה בקרב אנשים זרים שאינם מכירים את הנפגע.
- 14
- 15 48. מהצד השני אני מוצא מספר נסיבות לקולא הפועלות לטובת הנתבעים.
- 16 התובע אינו מתגורר בבניין ולמעשה אינו הבעלים של הדירה, כי אם אביה של בעלת
- 17 הדירה. כך שעל פניו האינטראקציה שלו עם שאר דיירי הבניין, אמורה להיות פחותה.
- 18 בבחינת הרקע לפרסומים, ניתן להתרשם כי עובר לפרסום שרר מתח בין התובע
- 19 לנתבעים על רקע פרוייקט תמ"א 38. הנתבע שימש כנציג דיירי הבניין בהליכים
- 20 שהתנהלו במסגרת תמ"א 38. התובע, שרכש את הדירה במועד מאוחר והצטרף
- 21 לתהליך בשלביו המתקדמים, ביקש להעיר הערות על החוזה, שניסח משרד עורכי
- 22 הדין שייצג את דיירי הבניין. לאחר מכן ביקש הוא מדיירי הבניין שישתתפו איתו
- 23 בתשלום לעו"ד ששכר התובע שיעבור על החוזה האמור. התנהלות זו של התובע,
- 24 העכירה את היחסים בין הצדדים. על כן כאשר התובע החליף את דלת המחסן של
- 25 הנתבע ופינה החפצים מהמחסן, הנתבע, אשר הגיע עם מטענים קודמים ביחס לתובע,
- 26 הגיב בצורה חריפה להתנהלות זו של התובע ופירסם את המייל הבוטה מושא
- 27 התובענה דנן.
- 28 אשר לתרומת התובע לפרסום, מחומר הראיות עולה כי התובע התנהל בחוסר
- 29 זהירות, בכל הנוגע לזיהוי המחסן אשר מוצמד לדירה אותה רכש – התובע לא בדק
- 30 בתשריט מהו המחסן המוצמד לדירה שרכש ולא ווידא מול המוכרת כי המחסן אותו
- 31 הוא מפנה, אכן שייך לדירה שרכש. התובע והמוכרת הלכו יחדיו פעם אחת לאזור
- 32 המחסנים והתובע העיד כי בפגישה זו הוא עמד על גרם המדרגות כאשר רק חלק
- 33 מגופו נמצא מחוץ למסדרון. הוא לא ניצב ישירות מול המחסנים בעת שהמוכרת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 הראתה לו מהו המחסן המשויד לדירה. התובע הודה בחקירתו כי כנראה שניהם לא
 2 התכוונו לאותו המחסן וכי לא היה זיהוי ודאי של המחסן במעמד זה. עוד הודה
 3 התובע כי באופן כללי הוא לא בדק את נושא המחסן מספיק טוב.
 4 התרשמתי שלאחר גילוי הטעות התובע לא הביע חרטה בפני הנתבעים על מעשיו.
 5 התובע הרבה לטעון בפניהם כי שיפץ את הנכס ו"השביח" אותו עבורם – התקין דלת
 6 חדשה, החליף מנעול ופינה המחסן. התובע שב וחזר על הסכום "שהשקיע" בשיפוץ
 7 המחסן. התובע לא גילה אכפתיות כלפי החפצים שפוננו – חפצים שעבור הנתבעים
 8 הינם בעלי ערך סנימנטלי- אלא התייחס לחפצים כחסרי ערך – אשפה. גם בעת
 9 הפנייה של הנתבעים אליו, עת גילו את הטעות, היה התובע נחוש בדעתו כי "מגיע לו
 10 מחסן" ולא עשה מאמץ לרצות את הנתבעים ולנסות לפתור את המצב בדרכי נועם.
 11 הנתבעים גרו בבניין 20 שנה, התובע היה צריך לקחת בחשבון שסביר ומתקבל על
 12 הדעת כי ידעו איזה מחסן שייך לדירתם. בשיחה עימם היה צריך התובע לנקוט
 13 בגישה זהירה ולהבין כי כנראה עשה טעות, ולבקש מהנתבעים שהות קצרה לבדוק
 14 ולטפל בעניין. בתגובתו הנוקשה החרף התובע את המצב. בעניין זה העידה הנתבעת
 15 כי לו היה מתנצל, מדבר בדברי נועם ואומר שיש הגיון בדברי הנתבעים ושכנראה
 16 מדובר בטעות שיש לראות איך פותרים אותה, היו הדברים נראים ומתנהלים אחרת
 17 (ר' עדות הנתבעת 2, עמ' 43, שורות 15-18 לפרוטוקול הדיון מיום 16.11.17).
 18 לו היה התובע מגלה יותר אמפטיה כלפי הנתבעים, כעסו של הנתבע היה פוחת, והוא
 19 לא היה נוקט בלשון הבוטה בה נקט במייל. הנתבע פעל מתוך מצוקה רגשית וסערת
 20 רגשות בה היה נתון, ולא דווקא מתוך כוונה לפגוע בתובע.
 21 עוד שיקול שיש לקחת בחשבון לקולא הוא שהנתבע הגביל את המייל לדיירי הבניין
 22 בלבד, וכי הוא לא חזר על פרסום דברי לשון הרע בנסיבות אחרות. אלא להיפך,
 23 בחודש 9/14 הפיץ הנתבע מייל נוסף לדיירי הבניין בו, בין היתר, התנצל בפני התובע
 24 על אמירותיו והסביר מה היו הנסיבות שהובילו אותו לכתיבת המייל דאז.

49. סעיף 19 לחוק איסור לשון הרע קובע:

"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב
 לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:

(1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את
 המקור שעליו הסתמך;

(2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;

(3) הוא לא נתכוון לנפגע;

(4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון
 הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל
 את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים".

לנוכח הוראת החוק הרי שבפסיקת הפיצויים תפעל התנצלותו של הנתבע לטובתו. ההתנצלות נעשתה במייל נוסף לדיירי הבניין, קרי באותה הדרך, ולאותם המכותבים שהופיעו במייל הראשון.

50. באיזון בין חומרת הפרסום והפגיעה שחווה התובע מצד אחד, לבין השיקולים לקולא מצד שני, מביא למסקנה שיש לפסוק סכום פיצוי מתון. אני מעמיד את סכום הפיצוי על סך 10,000 ₪ נכון להיום.

אשם תורם

51. הנתבעים טוענים כי יש לזקוף אשם תורם לחובת התובע ולהפחית את סכום הפיצוי לסכום סימלי. לטענתם, הרקע למייל הינו התנהגות התובע הן בעת הצטרפותו לפרויקט תמ"א 38, עת העיר הערותיו וביקש לאחר מכן השתתפות בייעוץ המשפטי ששכר והן התנהגותו בשיחה הטלפונית שנתקיימה בין הצדדים ביום 5.7.14, בה במקום להתנצל בפני הנתבעים ולדבר בדרכי נועם, שב והעלה בפניהם טענות אודות עלות השיפוץ ותביעה כי "מגיע לו מחסן". לגישתם, התנהלות זו החריפה את המצב בין הצדדים והיוותה את הקרקע לכתבת המייל החריף. לו היה התובע נוהג ביתר מתינות וסבלנות יתכן והדברים היו נראים אחרת.

52. התרשמתי כי בנסיבות העניין התובע היה צריך להבין כי הנתבעים, אשר הינם מוותיקי הדיירים וגרים בבניין מזה כ-20 שנה, יודעים היכן ממוקם המחסן שבבעלותם ומכאן שכנראה חלה טעות מצידו. היה עליו לנהוג באיפוק כלפי הנתבע בשיחתו איתו ולבקש ליישר את ההדורים תוך מציאת פתרון למה שנעשה ואין להשיב. העלאת טענות כי "מגיע לו מחסן" או בדבר עלות שיפוץ המחסן לא הועילו בנסיבות העניין והעכירו את היחסים, שכבר היו מתוחים גם ככה. לפיכך אני קובע כי לתובע אשם תורם בשיעור 20%.

53. לנוכח האמור סכום הפיצוי יעמוד על סך של 8,000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 דיון בתביעה שכנגד – תביעה לפיצויים

2 האם עוול התובע כלפי הנתבעים בעוולה נזיקית?

3 54. אין חולק כי התובע החליף את הדלת והמנעול במחסן שבבעלות הנתבעים ופינה חפצים שהיו
4 שם, בחשבו, בטעות, כי המחסן שבבעלות הנתבעים, הוא המחסן ששייך לדירה אותה רכש,
5 זמן קצר קודם לכן. לעניין זה ראו סעיפים 26 ו 27 לכתב ההגנה מטעם התובע בתביעה שכנגד
6 בהם מודה כי תכולת המחסן הוצאה על ידי פועלים מטעמו. כן מודה הוא כי הרכוש שנמצא
7 במחסן לא הוחזר לנתבעים לאחר פינוי המחסן על ידו והשבת המחסן לנתבעים.

8
9 55. כפי שקבעתי קודם, התובע היה יכול להימנע מלבצע טעות בזיהוי לו היה נוקט בזהירות
10 הסבירה הנדרשת ומוודא את מיקומו המדויק של המחסן המוצמד לדירה, אותה רכש. כאמור
11 לעיל אף התובע הודה בחקירתו בבית המשפט כי בדיעבד היה נוהג אחרת ומבצע בדיקה
12 קפדנית יותר בנושא זה. התובע הודה כי המוכרת הראתה לו פעם אחת בלבד היכן נמצא
13 המחסן, אולם בפגישה זו הם לא נמצאו בסמוך למחסן מושא התביעה אלא התובע עמד בסוף
14 גרם המדרגות והמוכרת רק הצביעה לו בכלליות על מיקום המחסן. התובע הסכים כי כנראה
15 באותה השיחה הם לא התכוונו לאותו המחסן. התובע לא ביקש במעמד זה מהמוכרת כי
16 תפתח את המחסן ותראה לו את המחסן כמתבקש בסיטואציות מאין אלו. כאשר אנשים
17 רוכשים דירות הם בדרך"כ מבקשים לראות גם את המחסן המוצמד לדירה, ולא מסתמכים
18 על הצבעה כללית על המחסן המדובר. לחלופין, מעיינים הם בתשריט הבניין בכדי לראות מהו
19 הרכוש המוצמד לדירה שרכשו. התובע לא נהג כך.

20
21 56. התובע מנסה בהגנתו לטעון כי פנה פעמיים לדייר הבניין, מר זאב בר סבר ואימת איתו כי זהו
22 המחסן שצמוד לדירה אותה רכש (ר' סעיף 12 וסעיף 14 לכתב ההגנה). מר זאב בר סבר הגיש
23 תצהיר לבית המשפט בו הכחיש את הנטען. עדותו של מר סבר מקובלת עלי ונמצאת מהימנה.
24 למר סבר אין כל אינטרס ועניין בתביעות דן ואני מאמין כי עדותו אמת.

25 עדות מר סבר מחזקת את המסקנה שהתובע התרשל בזיהוי המחסן. נראה כי התובע עצמו
26 לא היה בטוח מהו המחסן המוצמד לדירה שרכש. אילו היה משוכנע כי המחסן הראשון
27 בשורת המחסנים הוא שלו, לא היה נזקק לאשר הדבר פעמיים עם דייר בבניין. הפניות
28 הנטענות לדייר הבניין מלמדות כי בלב התובע התעורר ספק האם זהו המחסן המוצמד
29 לדירתו. במצב זה היה עליו לבדוק הנושא לעומק אם בפניה למוכרת שתבהיר לו איזה מחסן
30 משויך לדירה, אם בפנייה לעו"ד שייצג אותו בעסקה שיבהיר לו את העניין ואם בפנייה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 עצמאית ללשכת רישום המקרקעין ובדיקת הנושא שם. התובע בחר שלא לעשות כן ולעצום
 2 עין. בכך נהג בפזיזות, ברשלנות ובחוסר זהירות.
 3
 4 57. נוכח האמור אני מוצא כי התובע במעשיו פגע בקנינם של הנתבעים, בניגוד לקבוע בסעיף 3
 5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו (להלן: "חוק היסוד").
 6 התובע נכנס למחסן שבבעלות הנתבעים ללא רשות תוך הפרת סעיף 7(ב) לחוק היסוד,
 7 והסעיפים בדבר הסגת גבול הקבועים בפקודת הנזיקין:

"סימן ג': הסגת גבול

8
 9 29. הסגת גבול במקרקעין היא כניסה למקרקעין שלא כדין, או היזק
 10 או הפרעה בידי אדם למקרקעין שלא כדין; אך אין תובע יכול
 11 להיפרע פיצויים על הסגת גבול במקרקעין אלא אם סבל על ידי
 12 כך נזק ממון.
 13 30. בתובענה שהוגשה על הסגת גבול במקרקעין – על הנתבע הראיה
 14 שהמעשה שעליו מתלוננים לא היה שלא כדין.
 15 31. הסגת גבול במיטלטלין היא לקיחת טובין שלא כדין מהחזקתו
 16 של אדם אחר, או הפרעה אלימה בהם בהיותם בהחזקתו של
 17 אדם אחר; אך אין תובע יכול להיפרע פיצויים על הסגת גבול
 18 במיטלטלין אלא אם סבל על ידי כך נזק ממון".

19
 20 בפניו תכולת המחסן והשלכת החפצים לפח הפר התובע את סעיף 52 לפקודת הנזיקין
 21 הקובעת:
 22
 23

24 "גזל הוא כשהנתבע מעביר שלא כדין לשימוש עצמו מיטלטלין שהזכות
 25 להחזיקם היא לתובע, על ידי שהנתבע לוקח אותם, מעכב אותם, משמיד
 26 אותם, מוסר אותם לאדם שלישי או שולל אותם מן התובע בדרך אחרת.
 27

28 מסעיפי החוק המפורטים מעלה עולה כי יש לבדוק אם הנתבעים סבלו מנזק ממון כתוצאה
 29 ממעשיו של התובע. לפיכך אפנה כעת לבחון את סוגיית שווים של המיטלטלין שהושלכו לפח.
 30

שווי המיטלטלין

31
 32 58. בתביעה הנגדית שהגישו, מפרטים הנתבעים את תכולת המחסן בהרחבה (סעיף 10 לכתב
 33 התביעה שכנגד). מהרשימה עולה כי המדובר בצידוד שהנתבעים אספו במהלך השנים ובכלל
 34 זה משחקים לילדים כגון: לגו, קוביות הרכבה לפעוטות, סטים של פליימובייל, כורסאת עור

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

- 1 בצבע קוניאק, חמש תמונות פרי מכחולה של הנתבעת, וילון, ציוד רזרבי לבית כגון: ברזים,
2 חלקי צנרת וניאגרה, פרזול לארונות, בתי מנורות, מנורות שולחן, חבילת גבס, רובה וכיוצא
3 בזה, מרצפות ואריחי קרמיקה, מראה, חבילות של רצפת פרקט, , מזוודות ישנות, מחשבים
4 ומדפסות ישנות, מסי מכשירי חשמל 110 וולט למטבח ולמשרד, תיק מסמכים וסט לפיקניק.
5 הנתבעים הודו כי ערכו של הציוד אינו עולה על 35,000 ₪ אולם טענו כי מדובר בציוד שהנו
6 בעל ערך רגשי, סנטימנטלי, "היסטורי", משפחתי (סעיף 11 לכתב התביעה שכנגד). חלק
7 מהציוד התכוונו הנתבעים בבוא העת ליתן במתנה לילדיהם, עת ייוולדו נכדיהם.
8
- 9 מנגד, טוען התובע כי החפצים שאוחסנו במחסן היו ישנים, שבורים ולא תקינים – חסרי ערך
10 שמקומם להיות מושלכים לאשפה. לבית המשפט הוגש תצהיר מטעם מר אילן בר, אשר פינה
11 עבור התובע את המחסן מתכולתו. בתצהיר נכתב כי העד מצא במקום ערמה של חפצים בלתי
12 שמישים, מאובקים וניכר כי לא נעשה בהם שימוש זמן רב. לאור מצבם הושלכו החפצים לפח
13 האשפה. המצהיר כתב כי הוצגה בפניו רשימת החפצים שלטענת הנתבעים היו במחסן, אולם,
14 לטענתו, תכולת המחסן לא הכילה אף חפץ מהרשום בכתב תביעתם של הנתבעים (ר' סעיפים
15 7 ו- 8 לתצהירים). לתמיכה בטענתו כי אין לפסוק לנתבעים פיצוי בגין המטלטלין שהוצאו
16 ע"י מי מטעמו של התובע מהמחסן, הפנה התובע לפס"ד תק (ת"א) 11821-02-09 הרצל סיטון
17 נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ (להלן: "פס"ד סיטון").
18
- 19 לאחר בחינת טענות הצדדים ועדות העד מטעם התובע, שוכנעתי כי לחפצים שאוחסנו במחסן
20 היה גם ערך סנימנטלי וגם ערך כספי. עדות הנתבעת 2 כי תכולת המחסן כללה חפצים חשובים
21 מאוד עבורה וחפצים שאספה כדי למסור לנכדיה כשהיו לה, נמצאה אמינה עלי (ר' עמ' 42,
22 שורות 32-35 לפרוטוקול הדיון מיום 16.11.17). לחלק מהחפצים היה שווי זניח, בשל היותם
23 ישנים או בעלי ערך נמוך מלכתחילה (כגון ציוד לבניין או מחשבים ישנים). עם זאת לחלק
24 מהחפצים היה שווי ממשי כגון משחקי לגו, ריהוט וחפצי אומנות.
25
- 26 בשל מעשים אלו יש לפצות את הנתבעים. הנתבעים לא הציגו ראיות באשר לשווי הציוד
27 שאוחסן במחסן וטבעי כי אין בידם ראיות ו/או אסמכתאות כלשהן בעניין, שכן המדובר
28 ברכוש שנאסף מהלך שנים רבות ולא סביר כי הנתבעים יחזיקו קבלות / מסמכים אודות
29 רכישתו תקופה כה ארוכה. בהתחשב מחד גיסא בערכו הסנטימנטלי ומאידך גיסא בעובדה
30 שלחלק מהציוד שווי ממשי, אני מעריך את השווי הכולל של כלל החפצים במחסן, על דרך
31 האומדנא, בסך של 15,000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

1 אני ער לפס"ד שצורף לסיכומי התשובה מטעם התובע (סעיף 7.6), אולם שם דובר על אובדן
 2 מזוודות במהלך טיול מאורגן בחו"ל. בנסיבות אותו מקרה נקבע שלגבי חלק מהחפצים היה
 3 על התובעים לשמור קבלות. בענייננו, חלק מהחפצים בעלי ערך רגשי, חלקם בעלי ערך כספי,
 4 שנשמרו משך שנים ולא סביר כי הנתבעים ישמרו את הקבלות עבורם. בפס"ד סיטון חלק
 5 מהפריטים נקנו במהלך הטיול והיה סביר כי התובעים ישמרו את הקבלות עבור רכישת
 6 פריטים אלו ויציגו אותם כראיות בתביעה. התובעים הציגו תיאור כללי בלבד של הפריטים
 7 שנגנבו ועל כן בית המשפט פסק להם פיצוי גלובלי לפי האומדן. אף כאן קבעתי הפיצוי על
 8 דרך האומדנא, ואין סתירה בין פסקי הדין.

9 בנוסף אני מוצא מקום לפסוק לזכות הנתבעים נזק שאינו ממוני. לנתבעים נגרמה חוסר
 10 נוחות, טרדה ועוגמת נפש רבה מהצורך לטפל בעניין ואף נזקקו לפנות לבית המשפט, זאת
 11 לאור תגובה נוקשה ובלתי מתפשרת מצד התובע לאחר שפנו אליו. בנסיבות העניין הללו, ראש
 12 נזק זה עומד על 5,000 ₪.

13

14

אשם תורם

15 62. התובע טוען כי יש להטיל אשם תורם על הנתבעים לגבי אבדנם ו/או גניבתם ו/או הוצאתם
 16 של המיטלטלין אשר נטען כי היו במחסן, שכן הוא היה פרוץ (סעיף 36 לכתב ההגנה). אין בידי
 17 לקבל טענה זו. גם אם המחסן היה פרוץ, דהיינו לא נעול, הרי שהתובע הודה כי במחסן היו
 18 חפצים (לטעמו חפצים מעופשים ומאובקים), אך אין ספק כי נמצאו חפצים במחסן. אין
 19 מחלוקת כי חפצים אלו פונו. לפיכך, הטענה לגנת החפצים או אבדנם עקב רשלנות מצד
 20 הנתבעים, איננה סבירה.

21

22 63. בחקירה הנתבע בבית המשפט, ניסה התובע להעלות טענה כי יתכן והפועלים לקחו לעצמם
 23 את המיטלטלין. על אף שטענה זו הועלתה רק בחקירה, אתייחס אליה בקצרה. אף אם
 24 הפועלים לקחו החפצים לעצמם, אין בטענה זו כדי להועיל לתובע, שכן הפועלים ביצעו את
 25 עבודת פינוי המחסן עבורו והינם בבחינת שלוחיו. מכאן שמעשי הפועלים, אם אכן נעשו, יש
 26 לראותם כמעשי התובע עצמו, ועל כן הוא אחראי לגורל החפצים.

27

28 64. לאור האמור אני קובע כי אין להטיל אשם תורם על הנתבעים.

29

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 55961-07-14 הרטוב ואח' נ' שניצר ואח'

תיק חיצוני:

16 בספטמבר 2018

סיכום

1
2 על התובע לשלם לנתבעים 20,000 ₪ פיצויים בגין פינוי תכולת המחסן. על הנתבעים לשלם
3 לתובע 8,000 ₪ בגין תביעת לשון הרע שהגיש כנגדם. התוצאה מקיזוז הסכומים הנ"ל הינה,
4 שעל התובע לשלם לנתבעים 12,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת
5 התביעה שכנגד ועד היום.

6
7 66. לאור הקיזוז הנ"ל דין התביעה העיקרית להידחות, שכן היא "נבלעת" בתביעה שכנגד.
8 דין התביעה שכנגד להתקבל באופן חלקי.

תוצאה

9
10 67. התביעה העיקרית נדחית. התביעה שכנגד מתקבלת באופן חלקי.

11
12 68. אני מחייב את התובע לשלם לנתבעים 12,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק
13 מיום הגשת התביעה שכנגד (29.9.14) ועד היום.

14 כמו כן התובע ישלם לנתבעים שיפוי בגין מחצית מאגרת בית המשפט ששלמו (משוער
15 להיום), הוצאות משפט בסך 800 ₪, וכן שכ"ט עו"ד בסך 2,800 ₪ בצירוף מע"מ כדין.

16 התשלום ייעשה תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום
17 ועד התשלום המלא בפועל.

18
19
20 ניתן היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018.

21

22

יהושע רטנר, שופט

23

24